

Publicerad 2023-12-29 17:04 av Marvvel

Ensam i en glaslåda

Människor går förbi, de tittar och pekar
Men varför verkar ingen bry sig om mina lekar

Jag skriker åt alla som kommer det minsta nära
Vissa säger naaw och i en sekund de verkar kära
Slänger min kropp, min röst och mina känslor
Mot glaset som separerar mig från alla dessa människor

Alla har tillgång till mig men jag har inte tillgång till någon
Det spritter i min lilla kropp som över vidder vill springa
Men det finns inte ens någonstans att gå
när kisset börjar rinna
Det kliar från mina tänder som på allt vill få gnaga
Men det finns bara mitt eget bajs att i munnen kunna taga

Människor går förbi, de tittar och de pekar
Men varför är det aldrig efter mig som de letar
Jag skriker åt alla som kommer det minsta nära
Vissa verkar se mig, men ingen med sig vill mig bära
Varför kan jag inte av besvikelsen någon gång mig lära

Kan inte du där ute se mig, höra mig, vilja ha mig
Jag lovar, jag skulle för all tid
Att älska just dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marvvel med Poeter.se id #232443 innehar upphovsrätten